

Parochie 1
 In de pen 6
 Buitenland 8
 Klapstoel 9
 Kerk 10
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Podium 20

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Ontwikkelingshulp is plicht, geen liefdadigheid

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE
Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdredeacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Susan Van Lommel
 Filip Ceulemans
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be
Diocesane redactie Brugge
 Liselotte Anckaert
 Diocesaan Centrum Groenhove
 Bosdreef 5
 8820 Torhout
 tel. 050 74 56 38
 liselotte.anckaert@kerknet.be
Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING
Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT
 Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN
 tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ
 NV Halewijn

© copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

„Tussen de vele nieuwsfeiten van de afgelopen weken ging het bericht over de daling van de Europese steun voor ontwikkelingssamenwerking haast ongemerkt voorbij. De cijfers liegen er nochtans niet om. Volgens de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) nam die steun in 2012 voor het tweede jaar op rij af. Was de hulp in 2011 al met twee procent geslonken, in 2012 kwam daar nog eens vier procent bovenop. Vooral de probleemlanden in de eurozone bezuinigden fors. In Spanje en Italië daalden de uitgaven voor ontwikkelingssamenwerking met respectievelijk 50 en 35 procent. Ook ons land liet zich met 13 procent niet onbetuigd. Nederland hield het op 6,6 procent, Frankrijk op 1 procent en Duitsland op 0,7 procent.

De Europese Commissie betreurt die voortdurende beknibbeling. Ze roept de EU-landen op te blijven streven naar de gemeenschappelijke doelstelling om in 2015 0,7 procent van het hun bruto nationaal inkomen aan ontwikkelingssamenwerking te besteden. De meeste EU-lidstaten moeten daartoe evenwel grondig bijsturen en dat geldt ook voor ons land. Bij de jongste begrotingscontrole, eind maart, werd ontwikkelingssamenwerking voor de zoveelste keer niet gespaard. Het departement moet dit jaar 25 miljoen euro inleveren, bovenop de 100 miljoen die bij een vorige controle al werd afgeroomd.

Daardoor blijft België ver onder de beoogde 0,7 procent die het aan ontwikkelingshulp moet besteden – een engagement dat nochtans in het regeerakkoord werd herhaald. Ontwikkelingsorganisaties en ngo's zijn daar uiteraard niet over te spreken. „Armoede, honger en droogte zijn geen problemen die je even op pauze kunt zetten”, liet de koepelorganisatie 11.11.11 weten. Een daling van de fondsen voor voedselbedeling en/of gezondheidszorg kan in de derde wereld op korte termijn dramatische toestanden veroorzaken, waaronder de toename van allerlei ziekten.

We moeten erkennen dat ontwikkelingssamenwerking almaar minder mensen beroert. De problematiek is – natuurrampen uitgezonderd – al lang geen voorpaginanieuws meer, noch onderwerp van publieke debatten. Landen willen best wat geld geven, maar niet te veel en de hulp moet zo mogelijk ook het eigenbelang dienen. Intussen neemt het welvaartsverschil tussen de armste en rijkste landen almaar toe. Bijna tachtig procent van de wereldbevolking leeft van minder dan 8 euro per dag. Dagelijks sterven er wereldwijd zowat 22.000 kinderen jonger dan vijf door armoede – dat zijn er jaarlijks iets meer dan acht miljoen. Dit zijn maar enkele cijfers op basis waarvan je zou kunnen verwachten dat de bestrijding van de mondiale armoede onze absolute prioriteit moet zijn. Niets is minder waar. Grote politieke beloften en fraaie woorden in regeerakkoorden over internationale solidariteit blijken vaak niet meer dan holle retoriek te zijn.

Voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid is het technisch en organisatorisch mogelijk de structurele armoede uit te bannen. Toch slagen we daar niet in. Het is de hoogste tijd dat mondiale rechtvaardigheid een prioriteit wordt, zowel voor de wereldleiders als voor ons allen. Niet uit eigenbelang, maar omdat het om een fundamentele waarde gaat van onze beschaving, die stoelt op de gelijkwaardigheid van alle mensen. Vanuit dat oogpunt moet elke overheid ontwikkelingshulp ernstig nemen.

Een en ander houdt in dat in het debat over ontwikkelingsamenwerking niet langer wordt gepraat in termen van 'liefdadigheid voor de derde wereld'. Het gaat immers over onze verantwoordelijkheid voor de penibele situatie in grote delen van de wereld en over onze plicht om iedereen een menswaardig bestaan en de nodige basisrechten – voedsel, onderdak, gezondheidszorg en onderwijs – te garanderen.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Pauselijke onfeilbaarheid

KERK & leven, 13 MAART 2013

Hierbij enkele bedenkingen bij uw bijdrage over de pauselijke onfeilbaarheid in de rubriek *Vraag het aan Theo*. Of het nu *ex cathedra* gebeurt of daarbuiten, het getuigt van weinig bescheidenheid als iemand – paus of wie dan ook – zich onfeilbaarheid toemeet. Dat het dogma over de onfeilbaarheid pas aan het einde van de negentiende eeuw werd afgekondigd, toen de macht van de paus tanende was, zegt al genoeg over de aanleiding daartoe.

Deze aanmatiging komt volgens mij niet uit goddelijke bron. Dat iemand die zich de plaatsvervanger noemt van Christus, die de nederigheid zelve was, is voor mij al onbegrijpelijk. Het moet ons dan ook niet verwonderen dat juist de dogma's die *ex cathedra* werden afgekondigd, betrekking hebben op de vergoddelijking van Maria – misschien wel de grootste vergissing binnen het christelijke denken.

Het lijkt me niet correct te stellen dat Maria al van in de moederschoot vrij van de erfzonde was en dat zij derhalve als eerste en op een unieke wijze profiteerde van de door Christus behaalde overwinning op de zonde. Mocht Maria vrij zijn geweest van zonde, dan had zij plaatsvervangend kunnen optreden voor de zondige mens, en had haar Zoon niet moeten lijden en sterven.

Het lijkt me evenmin correct te stellen dat Maria met lichaam en ziel in de hemel is opgenomen. De idee dat een mens uit een sterfelijk lichaam en een onsterfelijke ziel bestaat, is geen Bijbelse of joodse gedachte, maar komt uit het Griekse denken. De Bijbel noemt de mens een levende ziel of een levend wezen. Hij 'werd' bij de schepping een ziel. Nergens staat er dat hij een ziel 'kreeg' en dat die ziel na de dood in een onbestemd hiernamaals zou voortleven.

Voor mij is duidelijk dat de onfeilbaarheid van de paus niet direct op Bijbelse gronden is gestoeld en dat het voor de christenheid veel beter zou zijn als de katholieke Kerk afstapt van haar aanspraak op het onfeilbare leergezag. Al staat ze daarin niet alleen. Veel kerken claimen de waarheid te bezitten. Mochten ze daarmee Christus bedoelen, dan kon ik hen nog volgen. Helaas bestaat die waarheid vaak uit een reeks geloofspunten en persoonlijke visies die losstaan van de Weg, de Waarheid, en het Leven.

Lucas GEERAERTS, Mariakerke

Wonden van de Kerk

KERK & leven, 10 APRIL 2013

In *Vraag het aan Theo* gaat u in op de betekenis van het offerkarakter, ook in de heilige mis. Laat me de aandacht vestigen op wat ik 'de wonden van de Kerk' noem. Ik som de minpunten en

misvormingen op die zich na Vaticanum II hebben voorgedaan.

Het offer in de mis is onpopulair geworden, waardoor de nadruk op een maaltijd kwam te liggen. Dat is een ernstige desacralisering van de heilige mis. De tweede wonde is dat er bijna nooit meer wordt geknield. Knielen is nochtans de eerbiedwaardigste vorm om onze Heiland de gepaste adoratie te betuigen.

Een andere wonde – voor mij van fundamenteel belang – is het verdwijnen van het Latijn in het overgrote deel van de eucharistievieringen in de *novus ordo missae*. Dit is een ernstige inbreuk op de besluiten van Vaticanum II.

Dat alles deed de sacraliteit zinderogen afnemen. Het was de verdienste van paus Benedictus XVI om te waarschuwen tegen het niet correct invullen van de besluiten van Vaticanum II. Ik hoop nu dat ook paus Franciscus de gepaste eerbied zal opbrengen voor het authentieke en sacrale van de eucharistie.

Luc VERREYCKEN, Aarschot

Vlees eten

KERK & leven, 27 MAART 2013

De lezersbrief van Maria Verheyen uit Sint-Job stemde me tot nadenken. In onze eetgewoonten is het eten van vlees al eeuwen oud. God schiep de dieren tot nut van de mens, hield men ons voor. En leefden de Oude Belgen niet van jacht en visvangst?

Beweren dat de veekweker zijn dieren niet goed zou verzorgen, klopt niet. De wetten zijn streng en de boer maakt verlies bij een slechte verzorging. Vele landbouwgronden zijn trouwens alleen geschikt voor weiland, dus begrazing. Hoe dan ook, zorgen voor ons eigen voedselpakket met inachtneming van strenge Belgische normen is zeer belangrijk.

Er zijn evenwel andere wegen om met de zorg voor het milieu en de honger in de wereld om te gaan. Wie weet nog dat 1 hectare bieten evenveel lucht zuivert als 1 hectare bos? Als we groenten en fruit uit eigen streek consumeren in plaats van uit verre landen, levert dat minder vervuilende transporten en minder drukke wegen op. Op de televisie zag ik onlangs een groot natuurgebied met runderen en paarden die dienden om het gras kort te houden. Waarom met geld van de belastingbetaler gronden innemen en personeel betalen? De boer deed dat vroeger gratis en met respect voor de natuur.

Laten we aandacht hebben voor de honger in de wereld, organisaties zoals Trias steunen en de plattelandsbevolking leren voorzien van eigen voedsel. Maar laten we tegelijk onze eigen boeren, die het landschap onderhouden en verzorgen en daar hun brood trachten mee te verdienen, respecteren en waarderen voor hun inzet, zeven dagen op zeven.

Valerie VAN DE VONDEL, Zele